

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА 24 квітня 2004 року

№ 77 (3327)

ФОТОФАКТ

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Переможцем 272-го тиражу лотереї «Мегалот» (найбільшого джек-поту в Україні — 4 400 000 гривень) стала Людмила Ягелло.

На знімку: генеральний директор «МолодьСпортЛото» Георгій Ложенко з переможницею.

ОФІЦІЙНО

Не нашкодити європейській інтеграції — такий план реалізації угоди про Єдиний економічний простір

Проблеми створення Єдиного економічного простору викликали серйозну дискусію в рамках україно-російської міжпарламентської зустрічі. Парламентська делегація нашої держави, до речі, значно численніша за російську, складалася з представників усіх політичних сил — від лівих до правих. Тож оцінки та бачення перспективи україно-російських відносин лунали різні. Якою мірою протилежні — можна здогадатися з того, що міжпарламентська конференція відбувалася за зачиненими від преси дверима і тривала п'ять годин без перерви.

(Закінчення на 2-й стор.).

НАШІ ЗА КОРДОНОМ

Затяжний рейс

Тимчасовий Повірений у справах України в Гвінеї Олександр Шульга за дорученням Міністра закордонних справ Костянтина Грищенка відбув до Республіки Кабо-Верде для розв'язання питання про повернення на батьківщину українських моряків, затриманих у цій острівній країні. Як повідомив керівник прес-служби МЗС України Маркіян Лубківський, О. Шульга планує зустрітися з керівництвом МЗС Кабо-Верде, головою Верховного суду, представниками Міністерства юстиції, Генеральної прокуратури, Комісії з прав людини, а також із самими моряками. За повідомленням Посольства України в Гвінеї, адвокат заарештованих українців подав 19 квітня до Верховного суду Кабо-Верде роз'яснення стосовно допущених помилок у процесі ухвалення рішення про екстрадицію громадян України до Іспанії і, відповідно, неправомірності такого рішення.

Як повідомляв «ГУ», 25 жовтня 2003 року правоохоронні органи Кабо-Верде затримали членів екіпажу океанського буксира-рятувальника «Zudar Sexto» на підставі запиту компетентних органів Іспанії, що запідозрили моряків у причетності до перевезення наркотиків.

ЗНАК БІДИ

У багатоповерхівці завалилися сходи

Позавчора у Дарницькому районі столиці по вулиці Бажана, 20, в недобудованому 24-поверховому житловому монолітно-каркасному будинку з 18-го по 1-й поверхи завалилися східці. Біда сталася о 19.00 у першій секції багатоповерхівки під час монтажу будівельних конструкцій.

Як повідомили у Міністерстві з надзвичайних ситуацій, під завалом опинилося двоє робітників, один з яких загинув, а другого з травмами госпіталізовано до міської лікарні швидкої допомоги.

На місце трагедії виїжджали оперативна група Головного управління МНС України в Києві та підрозділ з десяти чоловік Центрального воєнізованого аварійно-рятувального загону МНС України. За фактом надзвичайної події проводять розслідування.

Багатоповерхівку на замовлення холдингової компанії «Київміськбуд» зводить будівельна фірма «АКМЕ-Плюс».

Як повідомив віце-президент, головний інженер ХК «Київміськбуд» Віктор Величко, лихо на житловому масиві «Позняки-6-А» в будинку №20 сталося через порушення технології монтажу будівельних конструкцій. Бригадир монтажників сходові марші чомусь застропив одним тросом, а не двома, як належить, унаслідок чого стався обрив і конструкція рухнула.

Що стосується фірми «АКМЕ-Плюс», зауважив Віктор Олександрович, то це досвідчена і ліцензована організація з будівництва житла. Таких будинків вона звела вже кілька, і претензій і до неї, і до зведеного нею житла немає.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Олександр Дорошенко (1959 р.)

Церква (2003 р.)

Полотно, олія.

ОСАННУ СПІВАТИМЕМО ПІЗНІШЕ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Киянин Володимир Євдоченко **(на фото)** — один з небагатьох безпосередніх свідків Чорнобильської аварії, хто залишився живий. Тієї страшної ночі він, оператор реакторного цеху, був на зміні у третьому блоці. Почув вибух, відчув, як здригнулися бетонні споруди, побачив, як зашкалюють прилади і як світиться інертний газ під впливом гамма-випромінювання. Дозу радіації, отриману Володимиром, встановлювали на око — більш як 150 рентгенів. Наскільки більше — невідомо. Але Євдоченку пощастило: він вижив, хоча і став інвалідом. У переддень річниці трагедії він побував на Київському міському меморіальному комплексі жертвам Чорнобиля, де відбувся мітинг, організований Спілкою інвалідів Чорнобиля Святошинського району столиці.

Церемонія вирізнялася не так урочистістю, як сумом. І говорили ті, хто зібрався, не лише про героїзм ліквідаторів та їх небувалий подвиг (ці промови ми ще почуємо днями), а й про свої проблеми та біди. Про 177 товаришів, які вже пішли, про похорон 178-го, котрий помер напередодні, про те, що «нинішні компенсації інакше як глузуванням і не назвеш». Один зі сльозами розповів про повістку до суду за несплату комунальних платежів, другий — про «пільги», що викликають лише гіркий сміх... «Нам потрібна одна пільга, — казали на мітингу, — дайте дожити спокійно і поховайте по-людськи»...

Автор малюнка *(угорі ліворуч)* — Миколка Скопич — тієї аварії не пам'ятає. Його тоді ще на світі не було. Але він, як і інші школярі Славутича, уявляє масштаби катастрофи набагато чіткіше не лише за ровесників, а й за більшість співвітчизників. Принаймні їм не треба пояснювати, що практично буденний героїзм ліквідаторів заслуговує більшого, ніж періодичні гучні вихваляння.

«Нас єднає Чорнобиль»

Це назва новоствореної музейної кімнати, яку відкрив у переддень 18-ї річниці чорнобильського лиха міський голова Черкас Анатолій Волошин.

Експозиція представляє фотографії живих і мертвих учасників ліквідації ядерної катастрофи, карти забруднення радіацією населених пунктів Черкащини і України, речі, якими користувалися борці з невидимою смертю. У центрі виставлених експонатів — поліські рушники, які привезла з собою з батьківщини переселенка, колишня вчителька історії з Поліського Марія Онищук. Вона й стала разом з ліквідатором, підполковником медичної служби Володимиром Семенцем, головним натхненником і організатором громадської музейної експозиції, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Коротка пам'ять трагедії

Музей «Чорнобильські дзвони» відкрився у приміщенні харківської школи № 68. У місті проживає 12 506 осіб, які потерпіли від аварії на ЧАЕС. 8536 з них — учасники ліквідації аварії, 3223 —інваліди. Статус потерпілих мають 2717 юних харків'ян. У багатьох — по кілька хронічних захворювань. Фінансування державних чорнобильських програм постійно зменшується, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЖИТОМИРЩИНА

Як позначилася аварія на ЧАЕС на вашому житті?

Володимир КОНЮХ (Народицький район):

— Наша Межиліска — у зоні безумовного відселення. Але багато людей залишилося в селі. Спеціалісти переселилися в чисту зону, і головою КСП обрали мене, водія. Завдяки працьовитим людям сільгосппідприємство стало одним із кращих у районі.

Зоя ПОЛУДА:

— Мого чоловіка, пожежника, вбила радіація. Щиро вдячна благодійному фонду «Пожежні Чорнобиля» та його керівникові Борису Чумаку, які постійно допомагають.

Андрій, 18 років:

— Цієї весни мене мали призвати в армію. Але медкомісія визнала непридатним до служби. Народився я перед самою аварією. Маю тепер «букет» хвороб.

Ганна ФІЛОНЕНКО (Брусилівський район):

— Понад десять років тому залишила батьківську хату і переїхала із забрудненої зони. За втрачене нерухоме майно частку виплатили, а решту обіцяли відшкодувати згодом. Чекаю досі.

Володимир КИРИЧАНСЬКИЙ, секретар обласної журналістської організації:

— Журналісти області створили благодійний фонд для допомоги потерпілим від аварії, очолювати який випало мені. Налагодилася тісна співпраця з різними міжнародними організаціями. Житомирщина одержала медичного обладнання, ліків, чистого харчування на багато мільйонів доларів.

Записав Олексій КАВУН.

ВРОЖАЙ-2004

Капуста обліпила мегаполіси густо

Аграрії вдарилися в овочі через високу їх прибутковість

Згідно з оцінками аналітичного центру «Украгроконсалт», овочі в плані реалізації перспективніші, ніж навіть вирощування пшениці, інших зернових, соняшнику, ріпаку, сої і цукрових буряків. Тому, за прогнозами, плантації під основними овочевими культурами: капустою, помідорами, огірками, столовим буряком, цибулею, морквою, кабачками, перцем і баклажанами, — в нинішньому сезоні розширяться. Аграрії, котрі їх вирощують, одержують від 5 до 75 тисяч гривень чистого прибутку з гектара, у той час як зернові дають щонайбільше 500—700 гривень чистого прибутку з га, а олійні — в межах 1500 гривень.

Цікаво зазначити: вирощування овочів пересувається ближче до великих міст із потужними переробними підприємствами, що свідчить про динамічний розвиток плодоовочевого ринку, котрий порівняно швидко реагує на споживача.

ВІДГУЛ

Давай, народе, на городи!

Країно, гуляймо! Цілих сім вихідних припадає на першу декаду травня з нагоди Дня міжнародної солідарності трудящих і Дня Перемоги. І хоча перше свято згідно з календарем відзначатимемо у суботу й неділю, а друге — в неділю, згідно із КЗпП, якщо святковий чи неробочий день збігається з вихідним, то вихідний переносять на наступний після святкового або неробочого день. Тому неробочими офіційно будуть дні з 1 по 4 і з 8 по 10 травня. Ці норми КЗпП мають пряму дію і жодних додаткових рішень уряду не потребують.

У Гадяцькому районі, що на Полтавщині, через спробу місцевих жителів врізатися в трубу з газоконденсатом сталася пожежа на свердловині

ПОЛІТИКА

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Заручниками мукачівських подій стали судді

Вечірнє засідання 22 квітня

Уже на початку вечірнього засідання «Наша Україна» та БЮТ заблокували трибуну з вимогою повернутися до розгляду прийнятої постанови «Про інформацію щодо подій, які мали місце на виборах міського голови міста Мукачевого Закарпатської області». На їхнє переконання, документ було проголосовано за основу, тому і наполягали на внесенні своїх поправок, зокрема на звільненні глави АП Віктора Медведчука. А Тарас Чорновіл вбачав єдиний вихід із патової ситуації — у переголосуванні постанов.

Проте Олександр Колоніарі, соціалісти, комуністи та голова Комітету ВР з питань правової політики Василь Ононенко благали колег спочатку вирішити питання про призначення та звільнення суддів, які очікували протягом дня в сесійній залі. Голова профільного комітету так і не скористався порадою Нестора Шуфрича доповідати законопроект з місця через недоступність трибуни. Після чого Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк був змушений оголосити півгодинну перерву для консультації керівників фракцій та груп.

Та після годинної наради, коли в сесійній залі першим з'явився Віктор Ющенко, його колеги рушили до трибуни, стало зрозуміло: «Наша Україна» не піде на жоден компроміс, поки не поставить крапку в історії з Мукачевим.

А Адам Мартинюк повідомив, що на погоджувальній нараді довго дебатували навколо терміну звітів представників силових структур щодо подій на Закарпатті. «Наша Україна» та БЮТ вимагали заслухати інформацію СБУ, Генпрокуратури та МВС наступного дня. Більшість пропозицій зводилася до звітів 11 травня. Крім того, Геннадій Васильєв, за словами головуючого, публічно заявив, що вважає справою честі довести справи стосовно подій у Мукачевому до кінця і проінформувати громадськість. А нині Перший заступник Голови ВР переконував у неможливості швидкого вивчення скандальних подій, там працює слідчий в особливо важливих справах, який вже порушив кримінальні справи. Утім, «НУ» та БЮТ були невблаганні, й головуючий закрив вечірнє засідання.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Повернути борги освітянам і селу

Ранкове засідання 23 квітня

Відкривши сесію, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк оголосив запити народних депутатів до керівників виконавчої влади та правоохоронних органів — зібралося більш як 130 документів.

Головуючий проінформував про вихід народного депутата Ярослава Сухого із фракції СДПУ(о) і його входження до фракції «Трудова Україна». Парламентарій Анатолій Гіршфельд поповнив лави новоутвореної депутатської групи «Центр».

Народні депутати використали час для заяв і пропозицій. Зокрема, лідер соціалістів Олександр Мороз звернув увагу на те, що уряд нічого не робить, щоб повернути освітянам заборгованість із зарплати, яка становить майже 5 мільярдів гривень.

Лідер фракції Аграрної партії Михайло Гладій висловив стурбованість станом фінансування сільського господарства. Народні депутати Степан Хмара, Олександр Турчинов та Володимир Стретович категорично засудили події, що сталися під час виборів міського голови Мукачевого і вимагали продовжити розгляд цього питання.

Парламентарій Борис Олійник (КПУ) закликав негайно прийняти рішення про виведення українських миротворців з Іраку. А його однопартієць Володимир Козаков у своїй заяві засудив спроби фальсифікувати історію, зокрема, принизити «роль Комуністичної партії у перемозі радянського народу над фашизмом».

Після цього фракції «Наша Україна» і БЮТ попросили півгодинну перерву та зажадали скликати погоджувальну раду.

Після перерви Адам Мартинюк поінформував, що на засіданні погоджувальної ради нічого нового не було. Через те постанова про події в Мукачевому, прийнята у четвер, за його словами, виважена і правильна: дати можливість правоохоронним органам провести слідство і результати заслухати в парламенті. Єдине, про що вдалося домовитися на погоджувальній раді — «Наша Україна» погодилася ознайомити з протоколами дільничних комісій, які в неї є, всіх народних депутатів. А продовжить роботу депутатська комісія, очолювана заступником Голови Верховної Ради Олександром Зінченком. За рішенням погоджувальної ради Адам Мартинюк оголосив перерву в роботі сесії до 11 травня.

Анатолій КАРАСЬ.

ОФІЦІЙНО

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Обмінялися грамотами і думками

Президент України Леонід Кучма і Президент Росії Володимир Путін учора в Криму взяли участь у церемонії обміну грамотами про ратифікацію російсько-українських договорів. Ідеться про Договір між Росією та Україною про співробітництво у використанні Азово-Керченської акваторії і Договір про державний кордон.

Планувалося, що ця тема стане однією з обговорюваних президентами під час двосторонніх переговорів. Усупереч протоколу коротка бесіда президентів відбулася ще вранці у Ялті, більш тривала — в Лівадійському палаці. Президенти обговорили питання економічного співробітництва, взаємодії в рамках ЄЕП. Крім того, сторони обмінялися думками про ситуацію в Іраку, а також про розвиток регіонального співробітництва Росії та України. Крім цього, планувалося обговорити роль парламентських зв'язків, а також громадських організацій Росії й України в розвитку двосторонніх відносин.

У КОМІТЕТАХ ВР

Вища освіта має стати конкурентоспроможною

Комітет ВР з питань науки і освіти 13 травня ц. р. проводитиме парламентські слухання з порядком денним «Про стан і перспективи розвитку вищої освіти в Україні». Мета слухань — окреслити проблеми забезпечення виконання Конституції України та законодавства щодо подальшого розвитку вищої освіти і формування її пріоритетних напрямів. Для того щоб надати громадянам якісну, конкурентоспроможну освіту, створити сучасні механізми реалізації законодавства України про вищу освіту і виробити форми контролю з боку Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, виконавчої влади, громадських організацій за забезпеченням виконання законодавства про освіту.

Парламентський комітет, готуючись до слухань, провів масштабну роботу. Зокрема, підготував проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» та проект закону «Про внесення змін до статті 8 Закону України «Про вищу освіту» (щодо магістрів мистецтв). Ці законопроекти вже розглянуто Верховною Радою у першому читанні. На їхній основі розробляється єдиний документ з урахуванням пропозицій щодо удосконалення законодавства в галузі освіти і забезпечення її функціонування та інтеграції в міжнародний освітній простір.

Про це йшлося на прес-конференції голови Комітету з питань науки і освіти Станіслава Ніколаєнка.

— За підсумками парламентських слухань комітет пропонуватиме депутатам прийняти закон про внесення змін до кількох законодавчих актів, — зазначив Станіслав Миколайович. — Зокрема, до Бюджетного і Земельного кодексів, законів про освіту, електроенергетику, оподаткування прибутку підприємств тощо. Проект цього закону вже підготовлено.

Готовий і проект рекомендацій учасників парламентських слухань, в яких визначені заходи Верховної Ради, Кабміну, низки міністерств і відомств, органів місцевого самоврядування, наукових щодо вдосконалення системи вищої освіти. Хоча ми ще готові розглянути конструктивні пропозиції усіх зацікавлених співвітчизників.

На запитання «Голосу України», як ви ставитеся до закриття вузів, Станіслав Миколайович сказав:

— Ми за збереження всього, що успішно функціонує. Але мусимо рахуватися з реаліями життя. Демографічні процеси загострюються: торік у перший клас пішли 370 тисяч дітей, у вузи вступили 360 тисяч. Отже, можливі об'єднання вузів, консервація деяких з них. Тому, вважаю, потрібно, не гаючи часу, проатестувати, проліцензувати усі вищі навчальні заклади. І почати з філіалів, яких створено безліч. Президент правий: навчальними закладами має опікуватися Міністерство освіти і науки. А у нас сьогодні вузами керують 20 відомств.

А тим часом, як повідомляє наш власний кореспондент Дарина Назарчук, в Івано-Франківську з філіалу Національної академії внутрішніх справ (два факультети, 500 курсантів) створено Прикарпатський інститут МВС України.

Без коментарів.

Іван ІЛЛЯШ.

Не нашкодити європейській інтеграції — такий план реалізації угоди про Єдиний економічний простір

(Початок на 1-й стор.).

Обидві сторони казали: діалог корисний тим, що руйнує багато міфів, якими обросла ідея ЄЕП. Не піддаючи сумнівам важливість стратегічного партнерства, українці та росіяни висловлювали не зовсім однакові погляди на ЄЕП. У своїх коментарях російські парламентарії називали певні застереження українських парламентаріїв «безпідставними претензіями». Голова Держдуми Росії Борис Гризлов, називаючи рішення Верховної Ради України про ратифікацію договору про створення ЄЕП історичним, у інтерв'ю журналістам заявив, що «є певна роз'єднаність наших держав у процесах інтеграції». Хоча він переконаний: запитання щодо створення ЄЕП постають лише в тих політичних сил, які не хочуть «єднання» наших народів. Натомість українські депутати зазначали, що стратегічне партнерство, будь-які нові інтеграційні кроки мають бути взаємовигідні для кожної сторони, а не для певних політичних інтересів однієї. За словами українських парламентаріїв, вони так і не отримали чіткої відповіді, чому Держдума Росії не квапиться з ратифікацією ще одного договору — про створення зони вільної торгівлі у рамках ЄЕП?

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголосив: формування ЄЕП не повинно перешкоджати курсу України на європейську інтеграцію та її вступ до Світової організації торгівлі. «Ми зійшлися на тому, що ратифіковані угоди, передусім про ЄЕП, жодним чином не суперечать принципам і правилам, за якими розвиваються і Євросоюз, і СОТ, — сказав він. — Ми вибудовуємо нашу політику на цих загальноприйнятих принципах, але виходимо з того, що в усіх учасників ЄЕП є свої національні та політичні інтереси, якими ми мусимо керуватися передусім. Те, що вигідно нашим країнам, має бути вигідне і Європі».

Після завершення зустрічі-діалогу журналісти, зокрема, поцікавилися у Володимира Литвина, чи не виникає в нього побоювань у зв'язку з намірами «Нашої України» оскаржити рішення Верховної Ради про ратифікацію угоди щодо ЄЕП у Конституційному Суді. На думку В. Литвина, сьогодні всі політичні сили в Україні так утягнуті у передвиборну кампанію, що дуже скоро забудуть про ратифіковану угоду. А над реалізацією документів працюватимуть практики.

Учасники міжпарламентської зустрічі домовилися продовжувати консультації на рівні парламентів України і Росії, спрямовані на гармонізацію вітчизняних законодавств у економічній і соціальній сферах, визначати перелік питань, які потребують законодавчого врегулювання для поглиблення співробітництва у гуманітарній сфері тощо.

Юліана ШЕВЧУК.

Алушта.

66 претендентів на один мандат

Для участі у проміжних виборах народного депутата України в 136-му окрузі Одеси 66 претендентів подали заяви. Вибори призначено на 30 травня у зв'язку із складенням повноважень обраним по цьому округу Сергієм Ківаловим, який став головою Центрвиборчкому.

До 29 квітня претенденти ще подаватимуть необхідні документи, і тільки після цього окружна виборча комісія протягом п'яти днів прийме вердикт щодо реєстрації. Серед бажаючих зайняти крісло народного депутата — кілька депутатів міськради, близько 20 бізнесменів, пенсіонери, члени партій і об'єднань «Яблуко», КПУ, НДП, «Нова політика» та інших. Є претенденти зі столиці й навіть із неблизьких регіонів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

США не вірять офіційним результатам

Учора Посольство Сполучених Штатів в Україні розповсюдило заяву, в якій ідеться: «США глибоко стурбовані тим, як проведено вибори в Мукачевому. За всіма ознаками, відбувалася явна підтасовка результатів голосування. Надійшли повідомлення, що цілком заслуговують на довіру (зокрема, від Офісу ОБСЄ з демократичних інституцій та прав людини), про численні серйозні порушення у процесі голосування та підрахунку голосів, а також про низку випадків застосування сили та залякування виборців і спостерігачів. Ми не віримо, що результати, повідомлені територіальною виборчою комісією, адекватно відбивають волю мукачівських виборців. Ми бачили дуже тривожну тенденцію порушень і підтасовок під час недавніх місцевих і парламентських виборів в Україні. Ми сподіваємося, що такі проблеми не будуть притаманні цьогорічним президентським виборам. Ми вітаємо повідомлення про наказ Президента Л. Кучми провести повне розслідування обставин виборів у Мукачевому й закликаємо владу вжити необхідних заходів для того, щоб воля виборців не була відкинута шляхом масових порушень на виборах. Якщо з цим питанням цілком не розібратися, то це лише осміливить тих в Україні, хто хоче не допустити проведення вільних і чесних виборів».

У НОМЕР

За борги — без води

Минулого четверга, прийшовши з роботи, більшість тернопільців побачили: з кранів навіть не капає. Погрози ВАТ «Тернопільобленерго» від'єднати об'єкти комунального підприємства «Тернопільводоканал» від енергопостачання, що лунали останнім часом, стали реальністю. Як карати, то відчутно, вирішили, мабуть, енергетики і знеструмили насосні, котрі подають воду з Верхньоівачівського водозабору, який живить дві третини населення міста, переважно «спальні» мікрорайони.

Борги енергетикам перевищують шість мільйонів гривень, вони постійно зростають. Половина з них — пеня і штрафи за заборгованість. Директор КП «Тернопільводоканал» Володимир Кузьма стверджує, що оплата населення за послуги водопостачання транзитом іде енергетикам, на розвиток підприємства майже нічого не залишається. Тим часом мережі зношені, насосні станції також потребують ремонту. Керівник наполягає на підвищенні тарифів на водопостачання майже на 80 відсотків. У цьому його підтримує міська влада. Депутати міської ради, зібравшись того дня на сесію, так нічого й не вирішили щодо відновлення водопостачання. Отже, тернопільці мають перспективу і у вихідні сидіти без води.

Багато хто з городян вважає: ситуацію дійової особи розіграли, щоб мати підставу вже вкотре підвищити тарифи. Такі спроби керівництво «Тернопільводоканалу» робило давно, але тернопільці активно протестували. Тепер їх поставили перед фактом...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Дорогоцінна Ванда

Важка атлетика. Чемпіонат Європи. Київ. Палац спорту. 20—25 квітня. Третій день турніру став досить урожайним для господарів. Українка Ванда Масловська (вагова категорія 69 кг) здобула три нагороди: велику бронзову в сумі (242,5 кг), малу — у поштовху (132,5) і срібну — в ривку (110). Чемпіонкою тут стала Сібел Шімсек (Туреччина) — 247,5 (112,5+135), а срібним призером — Тетяна Матвєєва (Росія) — 245 (107,5+137,5).

Переможці і призери в інших вагових категоріях. Жінки. 75 кг. 1. Світлана Подобєдова (Росія) — 250 кг (112,5+137,5). 2. Суле Шахбаз (Туреччина) — 247,5 (115+132,5). 3. Крістіна Іоаніді (Греція) — 240 (105+135). Чоловіки. 69 кг. 1. Екрем Селіл (Туреччина) — 337,5 (147,5+190). 2. Ніколай Пешалов (Хорватія) — 330 (147,5+182,5). 3. Сергій Лавреньов (Білорусь) — 325 (150+175).

СПОРТ

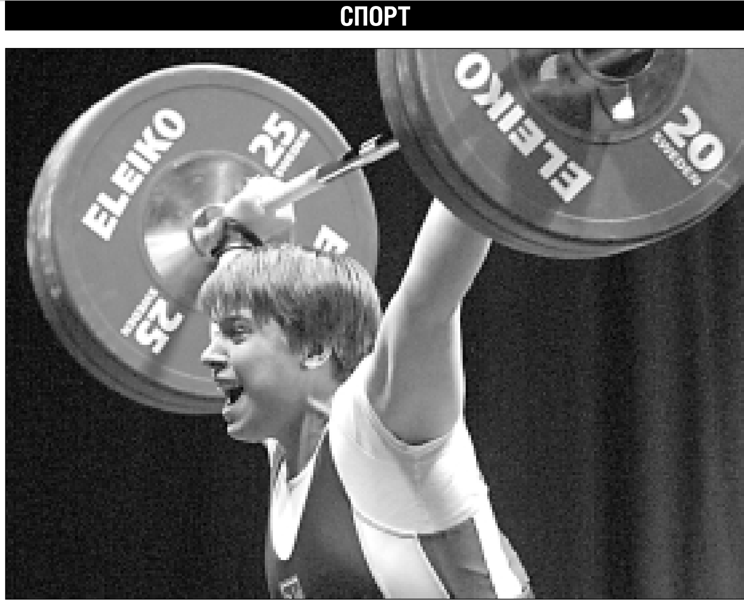

Фото Сергія СУПІНСЬКОГО (АФП).

Чергова репетиція збірної

Футбол. Наступної середи (28 квітня) у Києві, на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського, відбудеться товариський матч збірних України та Словаччини.

Наставник нашої команди Олег Блохін готується до цієї зустрічі викликав: **воротарів** — Олександра Шовковського і Віталія Реву (обидва — «Динамо», Київ); **оборонців** — Богдана Шершуна (ЦСКА, Росія), В'ячеслава Чечера («Металург», Донецьк), Андрія Русола, Володимира Єзерського, Олександра Радченка (всі — «Дніпро», Дніпропетровськ); **півоборонців** — Олега Гусєва («Динамо», Київ), Анатолія Тимощука («Шахтар», Донецьк), Максима Калиниченка («Спартак», Росія), Руслана Ротаня, Олександра Рикуна, Сергія Назаренка, Олега Шелаєва (всі — «Дніпро», Дніпропетровськ), Олександра Горшкова, Олександра Співака (обидва — «Зеніт», Росія); **нападників** — Сергія Реброва («Фенербахче», Туреччина), Андрія Шевченка («Мілан», Італія), Олександра Косиріна, Костянтина Балабанова (обидва — «Чорноморець», Одеса), Олега Венглинського («Дніпро», Дніпропетровськ).

***

Кубок УЄФА. 1/2 фіналу. Перші матчі. 22 квітня. «Ньюкасл» (Англія) — «Марсель» (Франція). 0:0. «Вільярреал» (Іспанія) — «Валенсія» (Іспанія). 0:0.

На знімку: бронзова призерка чемпіонату Європи, харків'янка Ванда Масловська.

В. Б.

Парламентарії Грузії обрали своїм головою Ніно Бурджанадзе і затвердили нову мелодію і текст гімну

«Ангели» в усиновленні

Майже 40 тисяч сиріт, а також дітей, позбавлених батьківського піклування, виховуються сьогодні в дитячих будинках та школах-інтернатах по всій Україні

Ця цифра, безперечно, була б значно більша, якби не громадяни — наші й іноземні, котрі виявляють бажання виховувати чужих дітей як своїх. Важко сказати, чи всі з восьми тисяч усиновлених іноземцями маленьких громадян України знайшли справжніх батьків за кордоном і відчувають їхню тепло і турботу, адже перевірити це надто складно. А ось за п'ятьох усиновлених українських дітей з фізичними вадами, з якими зустрілися нещодавно у Вашингтоні представники секретаріату Уповноваженого з прав людини та Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства, можна бути спокійними. Діти не тільки мають батьків, а й завдяки їхнім зусиллям дехто з колишніх сиріт після операцій позбувся своїх фізичних вад.

Представників правозахисних інституцій України запросив для ознайомлення із законодавством США з адопції (усиновлення) американський Інститут конгресіональної коаліції з усиновлення. До Вашингтона з'їхалися всиновителі з дітьми різних національностей на вечір-зустріч «Ангели в усиновленні». Серед них — п'ятеро українських громадян віком до п'яти років. Вечір проводився на державному рівні. Одним із нагороджених усиновителів став відомий американський професійний боксер, чемпіон світу Мухамед Алі, який прийняв у свою сім'ю шістьох сиріт з Перу.

Як відзначають представники нашої делегації, враження від зустрічі з усиновителями українських сиріт і самими дітками у них склалося добре. Про те, як живеться іншим усиновленим іноземцями дітям, судити важко, бо в наші консульства подають звіти усиновителі, що, на переконання Уповноваженого з прав людини, є неправильним: умови проживання усиновлених дітей мають перевірятися лише державними службами, тоді консульства матимуть об'єктивні дані.

Люба ГАЙДАК.

ФОТОФАКТ

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У Луганську разом з Георгієм і Оленою Парнейшвілі в квартирі живуть десятки співочих пташок. Це — своєрідна відрада. Адже вже чверть століття як прикуто до ліжка главу родини — в минулому капітана міліції. Під час виконання службових обов'язків Георгій дістав травму спинного мозку.

До Дня Перемоги

На Новокраматорському машинобудівному заводі за традицією напередодні Дня Перемоги вручать матеріальну допомогу ветеранам війни. Цього року кожен учасник бойових дій та інвалід Великої Вітчизняної війни, який пішов на пенсію з заводу, отримає по 200 гривень, учасники війни — 100 гривень. У всіх трудових колективах готуються з 5 по 7 травня приймати колишніх колег, відвідати їх удома чи в лікарні.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ПИТАННЯ РУБА

Відписки скасовуються!

Нову форму роботи із зверненнями громадян запроваджено у Вінницькій облдержадміністрації з ініціативи її голови Віктора Коцемира. Тепер кожен керівник зобов'язаний тримати на контролі скаргу доти, доки її не буде вирішено позитивно. За невиконання даної вимоги чиновник може бути покараний аж до звільнення з посади.

Ідея ця виникла після виїзних прийомів громадян у всіх 27 районах області. Безпосереднє спілкування висвітлило кричущі факти нехтування проблем мешканців. Відтак Вінниччина увійшла до п'ятірки областей, де зменшилася кількість звернень і скарг до столичних структур. Зате люди стали більше довіряти місцевим органам державної влади і самоврядування.

Віктор СКРИПНИК.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Засуджено викрадачів горілчаного директора Ігоря Нежурбіди

Півроку тому наша газета розповідала про резонансне викрадення директора Новоселицького лікеро-горілчаного заводу. І ось недавно Першотравневий суд Чернівців завершив слухання цієї справи. Згідно з матеріалами слідства, викрадення організував мешканець Чорткова Тернопільської області, грузин за національністю Малхаз М., котрий, намагаючись отримати борг від Василя Л., дізнався, що йому нібито винен 116 тисяч доларів США директор заводу І. Нежурбіда. Після цього Малхаз і захопився ідеєю викрасти директора. Нежурбіду викрали, а через тиждень чернівецькі оперативники, відстежуючи переговори за мобільними телефонами, розкрили злочин. Проте підсудні свою вину так і не визнали, а директор не визнав наявність якихось боргів.

Із дев'яти підсудних двоє — вихідці з Грузії, решта — з Тернопільської та Івано-Франківської областей. Один таксист, другий музикант, той сторож. Є серед підсудних інженер та юрист, є навіть представник солідної політичної партії та колишній офіцер карного розшуку. За вироком Малхаза М. засуджено до 7,5, Василя Л. — 5,6, Романа Д. — 5,6, ще трьох — до 4 років. Окрім того, Ігор Нежурбіда отримає 45 тисяч гривень за моральну шкоду.

Як заявив представник обвинувачення прокурор Петро Єжелєв, прокуратура вважає, що вироки — зам'які, а тому апелюватиме до вищих інстанцій.

«Яносу» час збирати плоди

Сільський газда із села Малинці Хотинського району Анатолій Чорний, відстежуючи свої та народні прикмети, сподівається цього року на гарний урожай. Торік у своєму фермерському господарстві «Яніс» він зібрав по 12 тонн плодів. Загальна площа господарства під яблунями та грушами — 57 гектарів, частину з яких займає розплідник. У догляді за садом відомий буковинський господар застосовує найсучасніші технології, штучний полив дерев. Він переконаний, що понад 40 % земель Хотинщини мають бути під садами, адже цей регіон не так давно був основним постачальником фруктів у Росію. Нині пан Анатолій переймається покупкою сучасного холодильного обладнання для збереження яблук та верстатів для виготовлення євротари, а тому вважає, що гуртом цю справу було б поставити легше. Проте розважливі односельці поки що придивляються, але, схоже, найпереконливіший сільський аргумент — грубі гроші наприкінці року — переможе.

Сергій СУЛИМА.

Мистецтво затарюватися

ІНВЕСТИЦІЇ

«Укрпапірпром» швидко роздержавлюється. За Київським картонно-паперовим комбінатом, «Львівкартонпластом», Ізмаїльським та Жидачівським целюлозо-паперовими комбінатами дійшла черга до ВАТ «Рубежанський картонно-тарний комбінат» (РКТК), який має на меті викупити у держави 20 відсотків акцій.

Виробництво упаковки і тари з картону — дуже перспективний бізнес, який і без того розвивається доволі динамічно. А РКТК — чи не найбільший виробник картонної тари в країні. Європейський банк реконструкції і розвитку, до речі, розглядає можливість надати йому кредит у 15 мільйонів доларів, бо технічне переозброєння комбінату того варте. Одне слово, підприємство неабияк приваблює потенційних інвесторів. Але, схоже, найбільші шанси придбати 20 відсотків державних акцій комбінату має ЗАТ «РубіПак», якому на сьогодні належить майже третина статутного фонду. Нагадаємо, що ЗАТ «РубіПак» є правонаступником Товариства покупців, створеного свого часу для його придбання. Фонд держмайна України тоді одностайно визнав кращими пропозиції з розвитку підприємства у бізнес-плані цього Товариства. Та й зрозуміло, оскільки конкуренти на приватизаційному конкурсі не обіцяли, як Товариство, 17,2 мільйона доларів разом з поліпшенням екологічного стану на РКТК.

Утім, невдовзі з'ясувалося, що всі інвестиційні обіцянки виконуватиме не Товариство покупців, а ЗАТ «РубіПак», яке очолив голова правління Рубежанського комбінату Геннадій Мінін. Чи правомірно передавали права власності на акції та інвестиційні зобов'язання з однієї руки в іншу — хтозна — громадськість не поінформували. Але новий старий господар узявся за виконання інвестиційних зобов'язань дуже активно. А от заліковували інвестиційні зобов'язання на свій манер. До речі, печатки двох структур мають вигляд братів-близнюків. А угода про спільне інвестування — як перелік секретів Полішинеля, бо «виготовлення паперу для гофрування на картоноробній машині» подають як «ноу-хау». Напевно, це дуже потішило б англійців, довідайся вони про це. Тим часом «ноу-хау» оцінили в 12,104 мільйона доларів (70 відсотків від загального обсягу інвестзобов'язань ЗАТ у підприємство). РКТК, не маючи грошей, розрахувалося з «РубіПаком» векселями. Після їх анулювання і списання всіх боргів за кредитами, з'ясувалося, що ЗАТ «РубіПак» усі свої інвестиційні зобов'язання виконало.

Щоправда, в акті з цього приводу є низка неузгодженостей. Скажімо, замість трьох мільйонів доларів капіталовкладень у проведення модернізації пресової частини картоноробної машини інвестовано лише третину. А в закупівлю устаткування і випуск тари складної конфігурації замість трьох мільйонів вкладено лише половину. Але це й інше не завадило ФДМУ на підставі цього звіту визнати факт виконання інвестиційних зобов'язань з боку ЗАТ «РубіПак».

Сергій МИКОЛАЄВ.

ФОТОФАКТ

У чернігівському Експоцентрі відкрито виставку «Сучасний дім», на якій представлено велике розмаїття будівельних, оздоблювальних, тепло- та звукоізоляційних матеріалів, освітлювальних приладів, спеціальних інструментів для будівництва і ремонту приміщень.

На знімку: генеральний директор «Скло +» Микола Бабич (у центрі) знайомить з можливостями своєї фірми.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

РЕКОНСТРУКЦІЯ

Модернізують «Артек»

У Міжнародному дитячому центрі прискореними темпами завершують першу чергу кардинальної реконструкції. Освоєно 90 відсотків кошторисної вартості прийнятого Верховною Радою Криму інвестиційного проекту, яка становить 98,3 млн. грн. Уже модернізовано п'ять спальних корпусів, стадіон на 7200 місць, конференц-залу в таборі «Морський». На повний хід триває реконструкція і оздоблення всіх інших численних спальних корпусів і їдалень, докорінно оновлюється матеріально-технічна база. Днями введуть у дію комплекс «Бурштиновий», де закінчують будівництво нової школи. Не забариться і здача опоряджених за останнім словом європейського дизайну таборів «Гірський» та «Морський». Вже з цього курортного сезону «Артек» почне працювати цілорічно і відповідатиме всім вимогам престижної сучасної бази для оздоровлення, навчання і повноцінного відпочинку дітей та підлітків України, ближнього і дальнього зарубіжжя.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

АНОМАЛІЇ

Антологія одного контракту

Як укласти договір із... сатаною

Мал. Михайла САЧКА.

У багатьох закордонних і вітчизняних ЗМІ з'явилася інформація про те, що в старій скрині, знайденій у руїнах згорілого будинку на околиці Берліна, нібито виявлено договір, який Адольф Гітлер уклав із... сатаною. Повідомлялося, що контракт датований 30 квітня 1932 року і підписаний кров'ю обома сторонами. Згідно з інформацією диявол на 13 років надав Гітлерові практично необмежену владу з умовою, що той використовуватиме її на зло. В обмін фюрер обіцяв віддати свою душу... Рівно через тринадцять років — 30 квітня 1945 року — художник, що не відбувся, і повелитель світу, ненависний усьому людству, наклав на себе руки.

Чотири незалежні експерти вивчили документ і зійшлися на думці, що підпис Гітлера справжній, характерний для документів, підписаних ним у 30—40-ві роки XX століття. А доктор Грета Лайбер, яка вивчає різного роду угоди з нечистою силою, засвідчила «диявольський» підпис, котрий збігається з тим, що стоїть на інших схожих угодах із владикою пекла.

Повідомлення вже заперечують численні опоненти, які закликають не спрощувати ситуацію і пам'ятати про історичні передумови і наслідки приходу фашистів до влади. Ця спроба пов'язати резонансну долю окремої особистості зі схожою угодою історії аж ніяк не перша. Досить нагадати, що прототипом доктора Фауста була цілком конкретна людина. Щоправда, вона стала знаменитою саме завдяки генію Гете.

Але і серед реальних історичних персонажів багато хто прославився як продавець душ, дуже часто через свою незвичайність. Уже кілька століть живе театральне повір'я, що трагедія Шекспіра «Макбет» приносить нещастя усім, хто береться її ставити і грає в ній. Понині актори і режисери, які, перехрестившись, усе-таки починають репетирувати п'єсу, називають її не інакше, як «та сама п'єса». Боронь Боже вимовити вголос її назву! Ще гірше, якщо особливо старанний актор репетирує слова п'єси не на сцені, а десь на вулиці чи в будинку.

Існує легенда, за якою прокляття «Макбета» походить від трьох відьом, які варили зілля під час дії із заклинаннями. Їхні пророцтва викликали в головного героя фатальні наміри. За тією самою легендою, Шекспір узяв діалоги відьом із реального життя, чим і прирік п'єсу на вічні нещастя. Деякі містики кажуть, що великий драматург продав свою душу дияволу: суть договору полягала в тім, що він прославить його слуг у кількох своїх творах, а за це сатана обіцяв поетові натхнення і славу.

Недобрий поголос приписував угоду з нечистим навіть Папі Римському Сильвестрові II. Він вражав сучасників математичними і філософськими знаннями, якими нібито був зобов'язаний дияволу. Деякі літописи стверджують, що Сильвестр дістав «мерзенну книгу», котра містила кабалістичні формули, за допомогою яких він змушував Люцифера коритися. І що диявол обіцяв Папі врятувати його від смерті. Але якось, коли святий отець правив богослужіння у базиліці Святого Хреста, яка називалася також Ієрусалимським храмом, диявол несподівано виник перед ним і вдарив золотим розп'яттям з такою силою, що нещасний помер за кілька хвилин.

Про не менш неймовірні історії довідуємося і з морських легенд. 11 липня 1881 р. у судновому журналі англійського фрегата «Бакканте», що обгинав мис Доброї Надії, з'явився запис: «Під час нічної вахти наш траверз перетнув «Летючий голландець». Наступного ранку вахтовий матрос, який перший помітив корабель-привид, зірвався зі щогли і розбився на смерть. Пізніше раптово занедужав і помер командир ескадри.

За останні 400 років «Летючий голландець» бачили багато разів. Пофарбований у чорний колір і яскраво освітлений корабель завжди йде з гордо піднятими вітрилами, навіть у найбільшу негоду. Часом відтіля лунає голос, але досвідчені люди не відповідають на запитання таємничої примари, тому що знають: після цього обов'язково буде нещастя. Деякі моряки переконані, що досить просто подивитися на корабель, щоб знайти свою смерть під час аварії судна.

Людину, яка дала ім'я кораблю, часто ототожнюють з капітаном голландського торгового вітрильника XVII століття Бернардом Фокке. Він, як кажуть, уклав угоду з дияволом, щоб дістатися до Індії за 90 днів. За що і був засуджений до вічних мандр у південних морях.

Оборудки з нечистим приписують і одному з творців собору Святого Стефана у Відні. Храм було закладено ще на початку XII століття. А в середині XV майстер Ганс Пукспаум почав зводити Північну вежу. Її добудовували вже після смерті архітектора, і вона залишилася незавершеною. За переказами для того, щоб швидше закінчити будівлю, Пукспаум уклав союз із дияволом, але не зумів виконати висунуту ним умову, і в результаті вежа обвалилася. У 1850-ті роки її збиралися відновити, але жителі Відня рішуче запротестували проти цього.

Багато хто, зрозуміло, поставиться до наведених історій з цілком зрозумілим скепсисом. За деякими переконаннями, зло і добро є всередині кожної людини. Оборудка не має миттєвого характеру, і тим паче її не записують на папері. Головне — обрати правильний шлях у нескінченній низці пропонованих компромісів.

Артем ДМИТРЕНКО.

СУСПІЛЬСТВО

Пора шлюбів. І розлучень. З розрахунку

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Безперечно, на останніх подіях тижня відбилося наближення президентських перегонів. Саме тому в епіцентрі парламентського життя були вибори міського голови Мукачевого на Закарпатті.

Ми вже повідомляли про підсумки волевиявлення тамтешніх мешканців і про те, що опозиція, зокрема фракція «Наша Україна», ставить їх під сумнів. У середу про результати своєї роботи в Мукачевому доповідала комісія Верховної Ради, яку очолював заступник голови парламенту Олександр Зінченко. Політичне протистояння, яке розпочалося на Закарпатті, тривало і в сесійній залі. Отож лише у четвер, у другій половині дня, було прийнято постанову за підсумками обговорення результатів виборів мукачівського голови. Щоправда, її зміст був істотно відмінний від пропозицій опозиційних народних обранців.

Немає сумніву: не менш напружено проходитимуть і президентські перегони, до яких готуються і провладні фракції, і опозиційні. Минулого тижня, зокрема, парламентсько-урядова коаліція назвала своїм кандидатом на посаду глави держави Прем'єр-міністра України Віктора Януковича. Однак у вівторок лідер Народно-демократичної партії народний депутат Валерій Пустовойтенко зробив заяву про те, що ця політична сила ще в листопаді минулого року прийняла рішення висунути свого кандидата на президентські вибори. А його однопартієць голова Харківської облдержадміністрації Євген Кушнарьов у відповідь сказав, що лідер НДП поставив народних демократів на межу розколу.

Власне пора політичних «розлучень» уже розпочалася. Так, фракція Партія промисловців і підприємців — «Трудова Україна» припинила своє існування. Відтепер у парламенті є лише фракція «трудовиків». Щоправда, й вона зазнала численних втрат — її покинув народний депутат Сергій Бичков. А народний депутат Віктор Пінчук, хоча й залишився у фракції, подав заяву про вихід із партії «Трудова Україна».

Натомість лідер Партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах учора сказав, що припускає, що ППІУ самостійно братиме участь у президентських виборах. Хоча нещодавно промисловці й підприємці палко вітали появу «єдиного кандидата» від провладних фракцій парламенту.

Водночас у Верховній Раді створено нове об'єднання «Центр», яке, за словами Першого заступника Голови ВР Адама Мартинюка, «найбільш демократичне»: кожен із 16 народних обранців має право представляти інтереси депутатської групи. До неї увійшла більшість позафракційних народних обранців.

Щоправда, наближення травневих свят, робота парламентаріїв у виборчих округах дещо зменшать напруженість протистояння. Але остаточно зняти її не вдасться, оскільки майбутні претенденти на президентську булаву робитимуть усе для створення інформаційних приводів. А тому ймовірні різноманітні політичні «шлюби й розлучення». З розрахунку на майбутні дивіденди.

Володимир КОРОЛЮК.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Програму співробітництва у сферах культури, освіти, науки, молодіжних обмінів, туризму, спорту, ЗМІ між урядами України та Ісламської Республіки Іран на 2004—2006 роки підписали в Києві в рамках Днів культури ІРІ Міністр культури і мистецтв України Юрій Богуцький *(праворуч)* і Міністр культури та ісламської орієнтації Ірану Ахмед Месджед Джамеї *(ліворуч)*.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною і Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною і Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон, підписаний у м. Києві 28 січня 2003 року, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2004 року.
№ 1681-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною та Російською Федерацією про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Російською Федерацією про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки, підписаний 24 грудня 2003 року в м. Керчі, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2004 року.
№ 1682-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про формування Єдиного економічного простору

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про формування Єдиного економічного простору, підписану 19 вересня 2003 року в м. Ялті, ратифікувати з таким застереженням:

«Україна братиме участь у формуванні та функціонуванні Єдиного економічного простору в межах, що відповідають Конституції України».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2004 року.
№ 1683-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Турецької Республіки про морське торговельне судноплавство та Протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про внесення змін та доповнень до цієї Угоди

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України і Урядом Турецької Республіки про морське торговельне судноплавство, підписану в м. Анкарі 27 листопада 1996 року, та Протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про внесення змін та доповнень до цієї Угоди, підписаний у м. Києві 19 червня 2003 року, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2004 року.
№ 1684-IV.

Перспективи досить туманні

Як ратифікація угоди про ЄЕП вплине на європейську орієнтацію України

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Головною зовнішньополітичною подією на цьому тижні стала ратифікація ВР і Держдумою двох договорів про державний кордон, про співробітництво в Керченській протоці та Азовському морі й угоди про створення Єдиного економічного простору. Як ратифікація вплине на європейські перспективи України і на двосторонні відносини з Росією, ми запитали в експертів.

Володимир МАЛИНКОВИЧ, політолог, Київ:

— Вважаю, що за дві з трьох угод голосувати було не варто. Стосовно Договору про державний кордон, то тут, на мій погляд, говорити немає про що. Тому його й було підтримано кваліфікованою більшістю. Щодо договору про азовську акваторію і Керченську протоку, то помилка в тому, що в ній немає ніяких чітких рішень. У випадку визначення кордону в Азовському морі немає навіть принципу, за яким це відбуватиметься. Відносини в Керченській протоці доведеться визначати додатковими угодами. У питанні про протоку в тій зоні, де вона проходить чітко нашою територією між українським островом Тузла і Кримом, не можна було поступатися. Ця проблема не повинна вирішуватися на рівні двох сторін. Ми фактично позбавили себе можливості подавати до міжнародних судових організацій у разі конфлікту в цьому регіоні. Раніше я ніколи не підтримував вступ України до НАТО, але тепер, гадаю, в інтересах країни був би якнайшвидший вступ до альянсу. Випадки, подібні до конфлікту навколо Тузли, загрожують нашій безпеці. А сил у нас недостатньо, щоб чинити опір. І, нарешті, найголовніше питання — про ЄЕП. На мій погляд, допущено помилку не тільки політичну, а й юридичну. Ця угода суперечить Конституції України, оскільки обмежує наш суверенітет. Відповідно до пункту 2 статті 4, **«органи ЄЕП створюються на основі сполучення міждержавних елементів і принципу передачі частини повноважень сторін єдиному регулюючому органу з поступовим підвищенням значущості останнього»**. Передача частини повноважень сторін — це принципова передача частини нашого суверенітету регулюючому органу з поступовим підвищенням значення останнього. Щоб приймати таке рішення, необхідна конституційна більшість, а не 226 голосів. Крім того, цей регулюючий орган діє з урахуванням економічного потенціалу сторін. Зрозуміло, що Україна ніколи не матиме 50 відсотків, необхідних для прийняття потрібного лише їй рішення. Воно, швидше за все, прийматиметься за бажанням Кремля. Нарешті, варто згадати про нашу орієнтацію на Європу. Останні поки що мовчить, але очевидно, що ЄС навряд чи буде зацікавлений приймати до свого складу державу, правила економічної гри в якій визначають інші країни. Але все-таки ця помилка — не трагедія. Тому що навряд чи угоду буде реалізовано. Вона приймається з прицілом на президентські вибори, щоб залучити на бік влади частину населення, налаштовану на зближення з Росією. До того ж у цей проект треба вкладати великі гроші. А Росія нині має масу проблем, пов'язаних, наприклад, з мілітаризацією країни. Не трагедія це ще й тому, що якщо така угода ратифікувалася простою більшістю, то й денонсуватися вона може простою більшістю.

Федір ЛУКАНОВ, головний редактор журналу «Росія в глобальних питаннях», Москва:

— Незважаючи на ратифікацію, поки що немає підстав вважати, що ЄЕП буде працездатним. Цілком очевидно, що пакетна і досить поспішна ратифікація зумовлена політичною ситуацією. І насамперед в Україні, де починається фінальна пряма перед виборами. А стосовно Росії, то, гадаю, у такий спосіб Москва прагне укласти домовленості з нинішньою владою (тому що незрозуміло, що буде далі і хто прийде до влади) і, за можливості, надати посильну підтримку в майбутній виборчій кампанії. Теоретично ця угода має більше конкретики і перспектив, ніж усі попередні. Але на практиці вона розіб'ється об головну проблему: глобальну орієнтацію України на Європу. А поєднувати ЄЕП з євроінтеграцією, на мій погляд, неможливо. І ЄС дуже активно каже Україні, що вона має вибрати. Думаю, що якщо буде такий вибір, то, звичайно ж, Україна вибере, нехай і примарну, але інтеграцію в Європу, а не назад на Схід. Хоча за ідеєю російських ідеологів цього простору, наприклад, колишнього віце-прем'єра, а нині міністра палива, енергетики і промисловості РФ Віктора Христенка, одне не виключає іншого. В Росії хочуть створити певну величезну зону європейської інтеграції, де ЄС перетікав би в ЄЕП. І Росія зайняла б своє місце в цій зоні, так само, як і Україна. Але, на мою думку, це до реальності жодного відношення не має. ЄС зайнятий собою. Йому треба розв'язати величезну кількість проблем, пов'язаних з власним розширенням, і ні про які великі простори, до яких увійшли б Україна й, особливо, Росія, мови протягом найближчих років десяти взагалі бути не може. Я також думаю, що всілякі надбудови та інші подібні конструкції в ЄЕП не працюватимуть. І, підсумовуючи, скажу, що це позитивний крок, що сторони продемонстрували бажання і надалі співпрацювати одна з одною. Але якихось практичних наслідків я поки що не бачу.

Цитата дня

Заступник держсекретаря США Елізабет Джоунс:

— США вважають, що ратифікація Верховною Радою України Угоди про формування ЄЕП певною мірою суперечить заявам України про курс на євроінтеграцію.

Ігор БУРАКОВСЬКИЙ, співдиректор Інституту економічних досліджень та політичних консультацій, доктор економічних наук, професор, Київ:

— Ратифікація угоди про ЄЕП свідчить про радикальну зміну зовнішньополітичного курсу, оскільки раніше Україна відмовлялася, приміром, від участі в митному союзі СНД. Україна вперше підписала угоду, яка передбачає створення угруповання, в якому частина суверенних повноважень передається наднаціональному органові. Вже один цей факт виділяє цей документ з низки інших міжнародних домовленостей, тому й процедура обговорення мала б бути іншою. Вважаю, що ця угода має надзвичайно важливі, передусім політичні, наслідки для України. Причому багато з цих наслідків до кінця не усвідомлено українськими політиками та експертами. Гадаю, через цілу низку суто об'єктивних економічних та організаційних обставин шанси створення Єдиного економічного простору четвірки країн дуже низькі, а відтак і перспективи отримання якихось економічних дивідендів примарні. Водночас така угода створить проблеми для України на європейському напрямку та посилить позиції Росії у відносинах з Україною, зокрема щодо вступу до СОТ.

Дмитро ПОЛІКАНОВ, директор з міжнародних зв'язків Всеросійського центру вивчення громадської думки, Москва:

— Ратифікація Україною угоди про створення ЄЕП, на перший погляд, здається перемогою Росії в її прагненні повернути Україну до орбіти свого впливу. Але через Україну трохи зривається сам процес формування ЄЕП: з казахстанської сторони цю проблему вирішено, з російської — теж, тому надалі, я гадаю, до цієї теми постійно повертатимуться. І це буде одна з ключових тем у передвиборній гонці.

Застереження щодо відповідності української Конституції, які було зроблено Україною під час ратифікації угоди про створення ЄЕП, дещо нівелюють значення цього документа. Загалом можна сказати, що майбутнє цього проекту досить суперечливе, тому що Київ націлений насамперед на євроінтеграцію. І якщо до влади в Україні прийде опозиція, цей зовнішньополітичний вектор набере ще більшого розвитку. Тому, швидше за все, реально ЄЕП почне формуватися після виборів в Україні, коли стане зрозуміло, хто буде на чолі цієї держави — Янукович, котрий все-таки більш проросійськи настроєний, чи опозиція, яка більш налаштована на співробітництво з Європою.

Руслан БЕДРИК, Інститут глобальних стратегій, Київ:

— Договори, що стосуються державного кордону і природоохоронного режиму Керченської протоки, мають внести певну ясність у це спірне питання, хоча до вироблення конкретних правил гри ще далеко. Про будь-які наслідки ратифікації угоди щодо ЄЕП поки що рано говорити. Голосування у вівторок — це закінчення юридичного, формального етапу інтеграції. Тому можна казати про те, що Україна формально включилася до євразійської інтеграції. Швидше за все, на даному етапі проект буде на певний час законсервовано: до президентських виборів в Україні навряд чи робитимуться ще якісь конкретні кроки в цьому напрямі. Не менш важливо, що Україна залишила за собою досить серйозний правовий люфт — вона приймає угоду в тому обсязі, в якому це не суперечить її Конституції. Подібне трактування договору в принципі надає простір для маневру і «вибіркового» використання пунктів угоди, що відповідають національним інтересам. Тут важливо, як Україна цей люфт зможе використовувати на практиці.

Підготували Наталя ФІЛІПЧУК, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото АП.

Цензура на труни

У США дедалі більше побоюються, що Ірак стане для Америки другим В'єтнамом

Згідно з опитуваннями громадської думки, три чверті респондентів вважають, що американці загрузли в Іраку надовго. У Конгресі Сполучених Штатів кажуть про необхідність підкріплення, принаймні про ще 10 тисяч солдатів, і обмеження внутрішніх витрат, щоб контролювати ситуацію в Іраку. Пропоновано також протягом найближчих днів відмовитися від опору іракським повстанцям.

Тим часом у Басрі тривають акції протесту після похорону 73 жертв терактів. Учасники мітингу винуватими вважають американців і вимагають виведення окупаційних військ із країни.

Поки що з Іраку йдуть переважно представники багатьох міжнародних компаній, що негативно позначається на економіці країни. А ще газета The Seattle Times опублікувала фото, зроблене на борту літака, що перевозить до США труни з останками американських солдатів. Автора знімків було звільнено через порушення положень законодавства США й урядових розпоряджень. Мається на увазі заборона на такі знімки. Війна на екрані, на думку Білого дому, повинна бути війною вічно живих героїв.

Яна СТАДІЛЬНА.

ПАМ'ЯТАЄМО

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, Асоціація народних депутатів України, народні депутати України I (XII) скликання Верховної Ради України, народні депутати України II (XIII) скликання Верховної Ради України, правління Київського міського благодійного фонду підтримки народних депутатів України та членів їхніх сімей імені В. Гетьмана та редакція газети «Вадим Гетьман» висловлюють глибоке співчуття Валентині Опанасівні Гетьман та рідним і близьким з приводу шостої річниці трагічної загибелі народного депутата України I(XII) та II(XIII) скликань Верховної Ради України, Голови Національного банку України, голови Біржового комітету Української міжбанківської валютної біржі Вадима Петровича Гетьмана.

Підступно обірвалося життя талановитого державного та громадського діяча, видатного фінансиста, гідного громадянина України, порядної, самовідданої, чуйної людини.

Пам'ять про Вадима Петровича Гетьмана назавжди залишиться в серцях рідних, друзів та колег.

В газеті «Голос України» № 76 (3326) від 23.04.2004 р. на 19-й сторінці з технічних причин помилково надруковано оголошення: про продаж майна СП ТОВ «Новотекс Груп» і про реорганізацію ТОВ «Житло XXI століття».

«Зірка Полин» Юрія Письмака

Його акварелі й графічні аркуші на теми Чорнобильської катастрофи варто уважно оглядати не раз. Не лише тому, що вони багатопланові й глибоко змістовні, а й задля кращого розуміння та осмислення філософської суті цих робіт художника.

Адже хіба осягнеш одразу розумом і почуттями, поспіхом ознайомившись, скажімо, з «Молінням про Чашу»? Тільки постоявши перед нею вдруге, втретє і, можливо, вдесяте, осмисливши кожну з численних деталей полотна, прочитавши написи на ньому, починаєш розуміти доречність саме такого вирішення непростої теми.

Що мав на увазі художник, зобразивши над терновим вінком, що обрамляє оту Чашу, портрети таких несумісних осіб, як Ісус Христос і Ленін? Кожен може думати по-своєму. Мені ж здається, що страдницькі очі Христа мовби застерігають: при облаштуванні людського буття за Леніним біди неминучі. Й напис: «Якщо лиш можна, Авва Отче, чашу сію мимо пронеси». Це вже не стосується Чорнобиля (не пронесло!), це — прохання на майбутнє. І юний солдатик подумки промовляє ту молитву не заради себе (на його плечі вже лягла ноша Чорнобиля) — він думає про ще молодших від себе...

Мені здається, що отой образ солдата Письмак писав з самого себе, хоча він і мало схожий на Юрія-солдата, якого бачимо на іншому полотні — «Автопортрет». Той, перший, — ніби якийсь крихкотілий і навіть розгублений. А на автопортреті солдат на тлі Чорнобильської АЕС — міцної статури, впевнений у собі. Що ж, у пеклі Чорнобиля ті, кого туди закинула доля, почувалися, мабуть, по-різному, залежно від обставин та ступеня ураження.

За 15 місяців і 21 день, що їх провів у Зоні ліквідатор аварії, солдат строкової служби Юрій Письмак, він теж почувався по-різному. Робив, що веліли, але по-своєму, ніби приціплюючись на майбутні малюнки й полотна (до призову закінчив художню школу), придивлявся, залишав у пам'яті свої «зарубки». Аби потім написати й згадане «Моління про Чашу», й «Точку заміру» (трикутник — позначка для дозиметристів на тлі напівзруйнованої хати та розсипаних червоних яблук), «Реліквію Рижого лісу» (страхітливе голе дерево на тлі руїн АЕС, над яким — ікона Божої Матері з малям, а внизу, перед ним, — розп'ятий на хресті Ісус) та інші вражаючі твори, об'єднані назвою «Зірка Полин».

Деякі з них він писав одразу, по гарячих слідах, а більшість — пізніше, по закінченні вузу, після відповідної практики й творчих експедицій країною, глибокого осмислення подій, свідком яких став, будучи 19—20-річним.

Попри деяку умовність, символізм і філософічність багатьох творів чорнобильської тематики, акварелі й графіка Юрія Письмака сприймаються як цілком реалістичні й конкретні. Це не тільки моє враження. Ось що написав у книзі відгуків виставки творів Ю. Письмака один із учасників ліквідації аварії на ЧАЕС В. Тодоров: «З великою повагою ставлюся до Вашого таланту. Ви повернули в ті дні Чорнобильської стихії... Наші точки зору щодо проблем трагедії схожі. Ваша творчість чудова. Дуже яскраво передає події...».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімках: роботи одеського художника Юрія Письмака «Автопортрет», «Точка заміру».

Фоторепродукції Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Очевидець

Розповідь про перші години після аварії на ЧАЕС

У суботу, за п'ять хвилин до другої, Воробйова розбудив телефонний дзвоник.

— Серафиме Степановичу, терміново приїдьте на станцію.

— Що сталося?

— Велика аварія.

Неполадки на ЧАЕС нерідко траплялися і до 26 квітня. Крім дрібних, локальних, були місцеві (що не виходили за межі проммайданчика) і загальні — дуже серйозні, про які знали одиниці. Наслідки аварій, що вийшли за межі АЕС, замовчували тоді не лише в СРСР...

До об'єкта «Жигульонок» начальника штабу цивільної оборони (ЦО) домчав швидко. Побачене шокувало Воробйова, який 26 років прослужив військовим інженером-хіміком. Над четвертим блоком валив дим, будова зіяла проламом. У адмінкорпусі вже зібралися керівники атомної станції. Начальник штабу ЦО відкрив сховище, увімкнув дозиметричний прилад. Стрілка зупинилася на позначці 30.

«Це в 600 разів більше звичайного радіаційного фону, — подумав тоді начальник штабу ЦО. — І де — в спецприміщенні. А що ж на вулиці?»

На вулиці прилад показав рівень радіації ще вищий, ніж у сховищі.

— Я доповів про це директорові ЧАЕС Брюханову і почав телефонувати до Москви, у «Союзатоменерго», якому прямо були підпорядковані, — згадує Серафим Степанович. — Міжміський зв'язок було відключено. Додзвонився до штабу ЦО Київщини...

А мешканці Прип'яті в цей час мирно спали. Ніхто не збирався їх тривожити такою «дрібницею», як вибух реактора. Що це було? — запитують сьогодні. — Боягузтво? Безтурботність? Дурість?

— Не так усе просто, — відповідає Воробйов. — Оповіщення населення, самі розумієте, дуже відповідальна справа. Бити на сполох слід, вивчивши обстановку навколо об'єкта. А її в перші години досконально не знали.

Воробйов зі своїм колегою Яковом Сушком виїхали на розвідку.

За станційною огорожею в районі четвертого блока прилад «зашкалило» за цифру 200 рентгенів на годину. Мотор легковика глухнув на малих оборотах, наручний електронний годинник зупинився.

Із досьє «ГУ»

Серафим Воробйов родом із Білорусії. Після школи вступив до Саратовського військового училища хімічних військ, закінчив академію хімзахисту. Підполковник запасу в 1979-му приїхав до Прип'яті, почав працювати на ЧАЕС лаборантом-дозиметристом. Незабаром став начальником штабу ЦО станції.

Чергова доповідь Брюханову. Директор, він же начальник ЦО станції, спочатку вживав адекватних ситуації заходів: дав розпорядження увімкнути фільтровентиляційні установки, видати засоби захисту, прилади розвідки. А на пропозицію Воробйова негайно сповістити населення про аварію раптом занервував, почав гнати підлеглого геть. Адже директор, мабуть, краще за всіх розумів, що сталося і на які наслідки треба очікувати.

— Тепер я упевнений, що прийняти рішення йому не дозволяли київські та московські начальники, — каже Серафим Степанович. — А потім саме вони зробили його «стрілочником».

А Воробйова у перший день наймасштабнішої в історії людства техногенної та екологічної катастрофи оголосили панікером. Чи не тому, що він інформував керівництво про реальний радіаційний фон, а нагору посилали занижені цифри? Врешті-решт начальникові штабу ЦО заборонили повідомляти будь-кому про зараження. Йому не вірили і після другої розвідки, в результаті якої він виявив навколо блока шматки графіту... Було це на світанку. Саме тоді він дізнався від начальника пожежної охорони Телятникова, що зірвало дах реактора.

...У середині травня на ЧАЕС було заплановано чергові навчання ЦО. На них мали діяти в разі цілковитого зруйнування одного з блоків. Виходить, теоретично таке лихо прогнозували. Але хто міг подумати, що вибухне реально? Хіба що конструктори реактора.

За твердженням Серафима Степановича, загальна аварія трапилася за кілька років до 1986-го. Тоді проаналізували її причини, інформували Білокам'яну... Яких заходів вжили науковці — невідомо. А те, що проблемі безпеки з кожним роком приділяли дедалі більше уваги, — факт.

— Майже щорічно на одній з АЕС країни провадили показові навчання ЦО за участю директорів і начштабів станцій, — згадує Воробйов. — Відпрацьовували дії на випадок війни, ядерного нападу, диверсій. Але більшість вірили в надійність реактора і навіть думки про його вибух не допускали.

— Серафиме Степановичу, а знали ви про експеримент, що розпочався напередодні аварії?

— Ні. Мене не допускали до документації, не інформували навіть про НП на АЕС. За власною ініціативою, як-то кажуть, сунув носа, намагаючися вникнути в технологію роботи станції. А от після квітня 86-го це, до слова, стало обов'язком.

— Вас судити хотіли. Чи не за порушення інструкцій?

— За порушення посадили б, запевняю вас. Перші свідчення я давав уже в травні. Заступник Генпрокурора СРСР чемно зі мною поспілкувався, на тому і скінчилося. А пізніше працівники КДБ не приховували свого прагнення покарати. Всіх, тільки не справжніх винуватців — від них і відводили стрілки. Викликали протягом кількох місяців. Поставлять десятки запитань — дадуть спокій. З'ясують у фахівців, чи все правильно говорив, — знову викликають. А якось пригомшили: мовляв, брешете все. Дасте одні свідчення, а в журналі оперативного чергового ЦО області зафіксовано інші.

З'ясувалося, переписано той журнал. І тепер в історичному документі, за твердженням Воробйова, час його першої доповіді з 2.40 змінено на 3.25. У повідомленні, де згадано загальну аварію, слова «загальна» вже немає. Замість 200 рентгенів записано 20. А про оповіщення загалом жодних записів. І це в журналі з грифом «секретно»!

— Треба було, казали мені слідчі, всі повідомлення письмово надсилати: і директорові, й до Києва, — продовжує Воробйов. — Я дев'ять років працював на станції, два роки — після аварії. Думаєте, чому не пішов з роботи, набравши більш як півтори сотні рентгенів? Боявся, що, втративши допуск до документів ЦО, не доведу своєї правоти. А до в'язниці не хотілося.

— Справа до суду над вами, на щастя, не дійшла — слідчі, врешті-решт, відзначили, що ви сумлінно виконали свої обов'язки...

— Та все одно, аналізуючи перші години і дні після вибуху, вважаю, треба було наполегливіше вимагати від директора, високих начальників, котрі приїжджали на об'єкт, оголошення про аварію.

Не тільки докори сумління відчуває 72-річний «чорнобилець» сьогодні. Інвалід II групи, який живе, по суті, на таблетках, переніс тяжку операцію, забули і залишили сам на сам із хворобами. Держава неспроможна виконати зобов'язання ні перед ветеранами, ні перед ліквідаторами наслідків Чорнобильської катастрофи. Ліки Серафим Степанович, як і його «однополчани», купує на пенсію. Путівку до санаторію він буквально «вибив» одного разу (після операції), а тепер принижуватися не хоче.

І що залишилося ліквідаторові на пам'ять про ті трагічні події? Замість подяки — карне переслідування, а замість щасливої старості — букет хвороб.

Але хіба про це думалося в квітні 1986-го?..

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «ГУ».

Допомога від Червоного Хреста

З 1990 року з ініціативи Червоного Хреста України почала діяти Чорнобильська програма гуманітарної допомоги та реабілітації, яку здійснюють Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця разом з національними товариствами Червоного Хреста Російської Федерації, Білорусі та України в трьох потерпілих країнах.

Основне завдання програми на сучасному етапі полягає у проведені медичного скринінгу населення у віддалених районах, яке постраждало внаслідок аварії на ЧАЕС. При цьому особлива увага приділяється ультразвуковому обстеженню щитовидної залози, передусім у осіб, які були дітьми на момент аварії.

З цією метою в уражених районах працюють пересувні діагностичні лабораторії Червоного Хреста (ПДЛ), кожна з яких обстежує більш як 15 тисяч осіб на рік. У рамках програми також надається психосоціальна підтримка населенню, здійснюється постачання полівітамінів дітям, які проживають на радіоактивно забруднених територіях.

В Україні за роки здійснення Чорнобильської програми Червоного Хреста більш як 900 000 громадян отримали ту чи іншу гуманітарну допомогу. Зокрема, в Житомирській та Рівненській областях бригадами ПДЛ у співробітництві з місцевими медичними закладами було обстежено майже 209 000 чоловік, розподілено 105 тонн сухого молока та 38 мільйонів пігулок полівітамінів для дітей, а також 821 000 пігулок левотироксину для осіб з патологією щитовидної залози.

Самовідданість і милосердя українських червонохрестівців з ліквідації наслідків аварії відзначено міжнародною нагородою Американського Червоного Хреста за гуманітарні заслуги. З багатьох запроваджених у світі індивідуальних і групових гуманітарних програм Чорнобильську програму Червоного Хреста визнано однією з найкращих.

Іван УСІЧЕНКО,
президент Товариства Червоного Хреста України, кандидат медичних наук, заслужений лікар України.

Фото Євгена КОЛЕСНИКА (УНІАН).

«Ми ворога не бачили»

Южноукраїнськ — наймолодше місто на півдні України. Чисте, затишне, доглянуте, благополучне, слава Богу, місто-атомник. Але тінь Чорнобиля витає і над ним. Трохи більше трьох відсотків жителів — «чорнобильці». Не так уже й багато. А з кожним роком їх стає дедалі менше. За останнє десятиліття пішло з життя 119 чоловік.

Захистити живих намагається міська організація «Союз Чорнобиль України». Її голова Валерій Онуфрієнко нині працює на Южноукраїнській атомній станції, а 18 років тому був у складі ліквідаторів аварії.

— Найстрашніше явище сьогодення, — каже Валерій Васильович, — повна байдужість і небажання розуміти проблеми «чорнобильців». З таким нерозумінням з боку влади наші люди зіштовхуються повсюдно: і коли оформляють пенсії, компенсації в місцевих інстанціях, і коли одержують мізерні суми на дітей, медичне обслуговування, харчування від держави.

З 1996 року розміри матеріальної допомоги чорнобильцям не змінювалися. Компенсація дітям, потерпілим унаслідок аварії, становить три гривні 30 копійок на місяць (!). За не використану протягом року путівку виплачують по 26 і 75 гривень залежно від категорії. А які ліки можна купити за 14 гривень на рік чи за 1.20 на місяць?

Та й ці більш ніж скромні гроші люди не одержують. З 2001 року чорнобильські програми в області фінансуються на рівні 25 відсотків. Старі борги не погашаються, нові накопичуються. За 2001 рік держава розплатилася тільки в 2003-му. Борговий хвіст на сьогодні — три місяці 2002-го і півроку 2003 років. З такими тенденціями повний розрахунок за компенсаційними виплатами станеться нескоро. Наприклад, тільки на забезпечення безплатними медикаментами області виділено вдвічі менше, ніж торік, і в шість разів менше від потреби.

— До чорнобильської діри в держбюджеті ми вже звикли, — продовжує Валерій Онуфрієнко. — Набагато важче звикнути до черствості місцевих чиновників. Усе частіше від таких «діячів» чуємо: «ми вас туди не посилали» або «було не їхати». Але в той час існувало не слово, а поняття — обов'язок. Ніхто з нас не думав про страшні наслідки, люди просто робили свою справу. Причому нам доводилося складніше, ніж батькам на війні, тому що ворога ми не бачили в обличчя.

Ворог проявився пізніше — страшною личиною хвороб. До нього приєдналися байдужість чиновників і суперечності в законодавстві. Поодинці проти них не вистояти. От чому «чорнобильці» об'єднуються. Організація «Союз Чорнобиль України» не тільки підтримує родини померлих ліквідаторів, допомагає долати матеріальні негаразди, придбати медикаменти чи «вибити» путівку. Останнім часом ця організація взяла на себе і юридичний захист своїх підопічних. Особливо багато труднощів виникає під час оформлення пенсій.

Справа в тім, що більшість людей, які працювали в Чорнобилі, були туди відряджені. А пенсійні фонди нараховують пенсію виходячи з того, що ліквідатори несли вахту. Хоча вахтовий метод запровадили набагато пізніше. У результаті пенсіонери-«чорнобильці» втрачають від 100 до 200 гривень.

Нині южноукраїнська організація «Союзу Чорнобиль України» готується захищати в суді інтереси Катерини Петрук саме стосовно неправильно нарахованої пенсії. Її розрахували, виходячи з положення про вахтовий метод організації праці на ЧАЕС. Хоча насправді К. Петрук була відряджена на станцію, про що є наказ по Южноукраїнській АЕС від 29 вересня 1986 року.

Більш того, працювала Катерина Сергіївна по 18 годин на добу. А в листі головного управління Пенсійного фонду в Миколаївській області сказано: «Тривалість щоденної зміни було дозволено встановлювати <...> не більш як 12 годин. Час, відпрацьований понад установлений, <...> не вважається надурочним».

— Виходить, що, працюючи на станції, треба було ще тоді собі рахувати — рівно 12 годин. Відробив — розвертайся і йди. Але ж це абсурд. Були екстремальні умови, і ми не вели лік часу, тому що розуміли свою відповідальність перед країною.

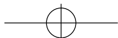
Зате почуття відповідальності в держави перед своїми громадянами притупилося. Трагедія Чорнобиля забувається, як і проблеми, породжені нею.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

На знімку: голова южноукраїнської міської організації «Союз Чорнобиль України» Валерій Онуфрієнко.

Фото автора.

ОБ'ЄКТИВ

16 квітня. Львів. Передано нові книги для бібліотеки 80-го окремого аеромобільного полку.

19 квітня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з тимчасово виконуючим обов'язки Президента Литовської Республіки, Головою Сейму Артурасом Паулаускасом.

17 квітня. У День довкілля в парку Національного технічного університету України «КПІ» пройшла акція «Посади своє дерево».

20 квітня. Верховна Рада ратифікувала угоду про формування ЄЕП із застереженням: Україна братиме участь у формуванні та функціонуванні ЄЕП у межах, що відповідатимуть Конституції України.

21 квітня. Миколаїв. В обласному Палаці культури міста відбувся концерт-звіт кращих колективів художньої самодіяльності та відомих виконавців Миколаївщини.

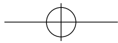

18 квітня. Севастополь. Головнокомандувач Військово-Морських Сил Збройних Сил України контр-адмірал Ігор Князь вручає випускникам-нахімовцям дипломи молодших спеціалістів та погони мічманів.

22 квітня. Київ. В Українському домі відкрилася виставка «Освіта і кар'єра — Абітурієнт-2004».

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА та Укрінформу

Україна олімпійська: 1952—2004

Вітрила наших надій

Досьє «Голосу України»

1968 — «золото» Валентина Манкіна у класі «Фінн»
1972 — «золото» Валентина Манкіна/Віталія Дирдири, «Темпест»
1976 — «срібло» Валентина Манкіна/Владислава Акименка, «Темпест»
1980 — «золото» Валентина Манкіна/Олександра Музиченка, «Зірковий»
1988 — «бронза» Лариси Москаленко/Інни Чунихівської, «470»
1992 — четверте місце Лариси Москаленко/Олени Пахольчик, «470»
1996 — «золото» Євгена Браславця/Ігоря Матвієнка, «470», «бронза» Руслани Таран/Олени Пахольчик, «470»
2000 — «бронза» Руслани Таран/Олени Пахольчик, «470»

Олімпійська історія вітрильного спорту в Україні розпочинається з 1968 року. Тоді киянин Валентин Манкін виборов свою першу золоту нагороду, яка водночас була й першою перемогою наших співвітчизників у змаганнях такого рівня. Наступні три чотириріччя також були пов'язані з ім'ям цього легендарного яхтсмена. Він змінював класи яхт, напарників, але завжди сходив на п'єдестал. Коли пішов з дистанції, певний час українські яхтсмени-чоловіки не могли наздогнати, а чи бодай наблизитися, до звершень свого попередника. Та вітрильний спорт завжди був у нас популярний.

Олімпійська історія жіночого вітрильного спорту України розпочинається з сеульської Олімпіади 1988 року. Саме тоді перегони яхтсменок уперше було включено до програми. У команді СРСР Україну представляли Лариса Москаленко та Інна Чунихівська з Дніпропетровська. Підготував їх до здобуття бронзових нагород також дніпропетровець Віктор Коваленко. Через чотири роки в Барселоні на дистанцію знову виходила Лариса Москаленко, однак на шкотах працювала вже Олена Пахольчик. Екіпаж був близький до того, щоб піднятися на другу сходинку. Та одна не дуже вдало проведена гонка, і в підсумку відкотився на четверте місце. Коваленко створив новий екіпаж зі стерновою Русланою Таран. Євпаторійська дівчина переїхала до Дніпропетровська, стала студенткою Інституту фізкультури й ученицею кращого тренера класу «470». Напередодні олімпійського 1996 року Руслана звернулася до Олени Пахольчик з пропозицією повернутися на яхту. Так у флотилії класу «470» з'явився екіпаж, який на багато років закріпив за собою лідерські позиції. 1995-го Руслана з Оленою стали чемпіонками Європи і срібними медалістками світової першості. 1996-й також розпочали європейським «золотом», згодом назбирали колекцію нагород найпрестижніших міжнародних регат.

Отож до Атланти їхали очевидними фаворитами. Може, цим і зумовили особливо прискіпливе ставлення суддів, які вбачали порушення правил там, де їх просто фізично не могло бути. І якби не Коваленко, який завжди умів добирати найпотрібніші слова найвідповідальнішої миті, то могли б залишитися і без медалі. Олімпіаду закінчили на третьому місці. А інший екіпаж Віктора Коваленка — Євген Браславець з Ігорем Матвієнком — приніс нарешті Україні золоту олімпійську медаль.

Наступний, 1997-й, рік став найщасливішим у долі жіночого екіпажу з України. Яхтсменки не програли жодного змагання, чемпіонат світу також. У вітрильному спорті заведено визначати кращих яхтсменів року у світі. Тож 1997-го «вирок» був одностайний: кращі у світі — Руслана Таран і Олена Пахольчик.

Дівчата витримали випробування славою. Але наставника запросили до Австралії — тренувати екіпажі їхнього класу. Коваленко, як згодом казав він мені, втомився від того, що заважає праці вдома. Замість суто тренерської роботи доводилося весь час вишукувати гроші, вмовляти спонсорів, а під час змагань позичати у колег катери, щоб вийти на дистанцію і спостерігати за власними екіпажами. Австралія запропонувала чудові умови, і він погодився, сподіваючись, що зможе й надалі опікуватися своїми командами з України. Однак австралійці заборонили Коваленкові працювати із земляками. Таран і Пахольчик знову вважалися фаворитами, але відсутність тренера позначилась — українки були третіми. Блискучий екіпаж припинив існування. У класі «470» з'явилися молоді спортсменки. У програмі з'явився новий клас — кільова яхта «Інглінг» з екіпажем із трьох осіб. Україна придбала вітрильник. І от тоді, в передолімпійський сезон, Руслана вирішила (знову, як колись) спробувати свої сили в новому класі. Шкотовими стали киянка Ганна Калініна і севастопольська спортсменка Світлана Матевушева. Під завісу минулого сезону екіпаж виборов олімпійську ліцензію.

А що відбувається в інших класах? Взагалі першу олімпійську ліцензію на 2004-й рік Україна здобула саме у вітрильному спорті. І зробили це Родіон Лука та Георгій Леончук у класі «49-er». Минулого сезону володарями олімпійських перепусток стали Руслана Таран зі своїм екіпажем, Браславець з Матвієнком, майстри вітрильної дошки «Містраль» Максим Оберемко та Ольга Маслівець. Нинішній сезон саме вони розпочали з успішних стартів у серії регат. Максим Оберемко очолив світовий рейтинг.

— Чи є шанс завоювати олімпійські ліцензії в решті класів? — запитую в головного тренера збірної України Віктора Майорова.

— Принаймні скористаємося з нагоди і спробуємо збільшити нашу олімпійську флотилію.

— Хто намагатиметься це робити?

— У «Зірковому» класі непогані шанси у Василя Гуреєва з Віталієм Коротковим.

— А чи мали змогу наші яхтсмени як слід готуватися до олімпійського сезону?

— Стосовно провідних екіпажів відповім ствердно. Поновилася матеріальна частина, кожен працює за індивідуальним графіком на зарубіжних акваторіях, де тренуються і їхні суперники. З квітня починається справжній змагальний марафон — з регати на регату, з чемпіонату на чемпіонат. Отже, й гоночної практики, гадаю, не бракуватиме.

Приємно, коли головний тренер сповнений оптимізму. А ще приємніше те, що мають амбітні плани й самі спортсмени, в основі цих планів — досвід, результати чотириріччя.

Валентина ПОЖИЛОВА.

На знімку: (зліва направо) Євген Браславець, Олена Пахольчик, Руслана Таран та Ігор Матвієнко. Атланта-96.

КРИМІНАЛ

Дають і отримують

Як повідомив начальник спецвідділу УБЕЗ столичного главку підполковник міліції Валерій Костюченко, з початку року виявлено 49 фактів одержання хабарів посадовими особами. Із них 34 класифікують як тяжкі й особливо тяжкі, де середня сума хабарів становила десять тисяч гривень і більше.

Один із резонансних злочинів розкрито в Шевченківському районі. Затримано групу киян, що схилила до хабара в розмірі 155 тисяч доларів США директора одного з приватних підприємств. Гроші призначалися за позитивне вирішення питання про виділення земельної ділянки під будівництво житлового комплексу.

Порушено кримінальну справу і стосовно старшого інспектора Державної інспекції з контролю використання й охорони земель у Києві. Йому пред'явлено обвинувачення в отриманні двох тисяч доларів за припинення перевірки приватного підприємства.

Марина КОТЕНКО.

ЦГЗ ГУ МВС України в Києві.

Куди «зникло» спиртове озеро...

На 2,1 мільйона гривень «нагріли» державу спритники з державного об'єднання «Сумиспирт». Щоб прокрутити тишком-нишком оборудку, кілька посадових осіб об'єднання минулого літа уклали з однією з іноземних фірм зовнішньоекономічні фіктивні договори на експорт та переробляння 50 тисяч(!) декалітрів спирту, буцімто необхідного для виробництва харчової ароматизованої есенції. Оборудка знадобилася махінаторам для ухилення від сплати податку та інших обов'язкових платежів до бюджету. Тим часом усе спиртове «озеро» було пущено «наліво» — на виготовлення нелегальної лікеро-горілчаної продукції у підпільних цехах кількох регіонів України.

Викрили «підприємців» працівники обласної прокуратури, яка за фактом злочину порушила кримінальну справу.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Визначено кращих юних політологів

СТУДЕНТСЬКА НАУКА

У Міжрегіональній академії управління персоналом підбито підсумки IV Всеукраїнської студентської олімпіади з політології. На фінальні змагання до столиці приїхали 122 студенти із 34 вищих навчальних закладів.

Вітаючи учасників конкурсу, Надзвичайний і Повноважний Посол, голова Комітету Верховної Ради з питань євроінтеграції Борис Тарасюк сказав: «Події, які відбуваються в державі, свідчать про те, що нам бракує фахівців з ґрунтовними знаннями політології. Вас, майбутніх політологів, чекає суспільство».

Переможцем олімпіади серед студентів, які навчаються за спеціальністю «політологія», стала Юлія Соловйова (Одеський університет ім. І. Мечникова).

У змаганнях тих, хто вивчає політологію як навчальну дисципліну, перше місце виборов Юрій Войтенко (Переяслав-Хмельницький педуніверситет імені Г. Сковороди).

За свідченням голови журі олімпіади доктора політичних наук Валерія Бебика, «рівень знань студентів-політологів в останні роки значно зріс. Підвищився й інтерес до олімпіади. Наприклад, 2000 року в першій олімпіаді брали участь 47 студентів з 20 вищих навчальних закладів, а цього року — вже 122 студенти з 34 провідних вузів України».

На знімку: голова журі олімпіади Валерій Бебик (**ліворуч**) і професори-політологи Ольга Бабкіна (МАУП) та Федір Кирилюк (КНУ ім. Т. Шевченка) вітають лауреата олімпіади Карину Левашову з МАУП (**праворуч**).

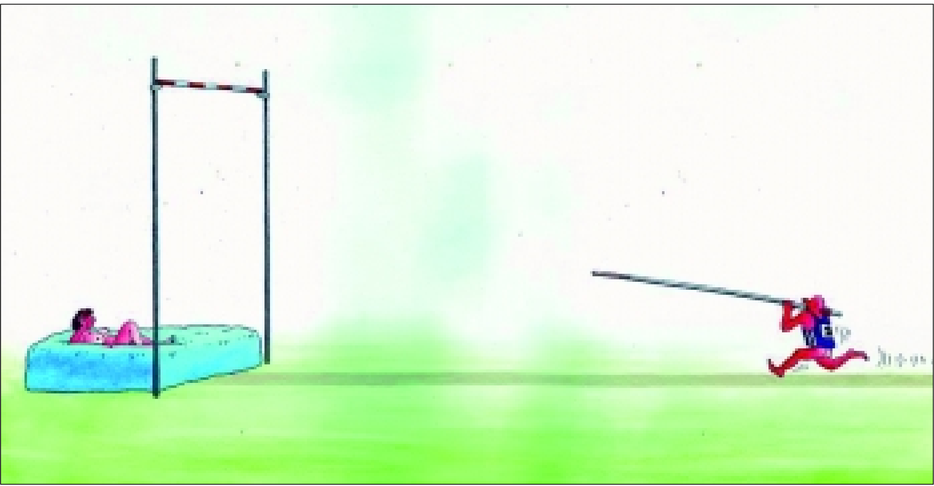
МІЖНАРОДНА ВИСТАВКА КАРИКАТУРИ ПОЛТАВА www.KARLUKA.com

Смійся, сьогодні твій день настав

Отже, «Курінь» пропонує малюнки, які посіли третє і четверте місця на Міжнародному конкурсі карикатури «Карлюка-2004», що проходив у Полтаві.

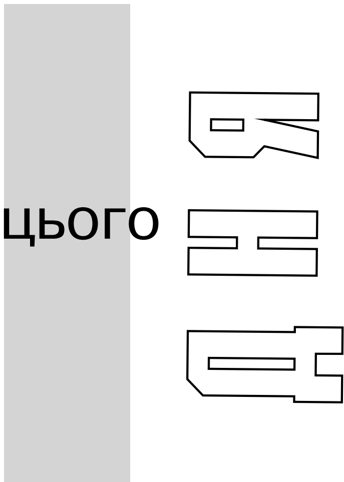
«Красиво жити не заборониш!» — запевняють Марина Туровська (Україна) і Юрій Очаковський (Ізраїль).

Мал. Юрія ОЧАКОВСЬКОГО.

Мал. Марини ТУРОВСЬКОЇ.

■ 1646 р. Ужгородська унія. Об'єднання православної церкви Закарпатської України з католицькою церквою. ■ 1867 р. Народився Олександр Колесса, мовознавець, фольклорист. ■ 1877 р. Росія оголосила війну Туреччині, внаслідок якої Туреччина, зокрема, визнала незалежність Румунії, Чорногорії та Сербії. ■ 1915 р. Масове винищення вірменів, організоване Туреччиною. ■ 1929 р. В СРСР схвалено план першої п'ятирічки. Початок масової колективізації. ■ 1949 р. Відкриття в Києві Літературно-художнього музею Шевченка. ■ 1986 р. Помер співак Юрій Гуляєв (баритон).

Букет

Доцент Іванько був кваліфікованим викладачем, але й суворим, вимогливим екзаменатором. Бувало, котрийсь відмінник, одержавши четвірку, скаже запопадливо:

— А можна ще запитаннячко для поліпшення оцінки?

— Хоча б і два, але більше, на жаль, не вийде... — відповідає з усмішкою ніколи не усміхнений доцент. І слова ті його — сама правда, адже в означеній ситуації на студента очікує щонайбільше трійка. А якщо бідолаха у відчаї виканючить іще запитання, то два бали йому забезпечено — щоб не був такий розумник: бач, ставить під сумнів правильність оцінки, визначеної самим доцентом Іваньком!..

Може, саме через оту патологічну суворість, на консультацію перед іспитом, як оце зараз, приходять усі. І не просто приходять, а, затамувавши подих, занотовують кожне слово вченого деспота. Отож, сьогодні, як і завше, доцент Іванько так залякав студентів, що ті ледве дочекалися закінчення не консультації, а справжнісінької тобі екзекуції. Нарешті, грізний педагог вимовив омріяні усіма традиційні слова:

— Усі до іспиту вільні, прошу затриматися лише старосту групи.

Староста, симпатична смаглявка Елеонора з несподіваним, як у контролера в автобусі, прізвищем — Ковбаса, сіла навпроти тирана, дрібно тремтячи усім своїм молодим красивим тілом.

— Отож, подивимося у ваш зразковий конспект, шановно, — спокійно вимовив Іванько і заходився гортати сторінки зошита, де Елеонора створила справжнісінький шедевр конспектного мистецтва для колективного користування.

Доцент гортав сторінки то похапцем, то надовго зупинявся, обмірковуючи лише йому зрозумілі нюанси, але те місце, де були сховані гроші, Іванько перегорнув блискавично, не менш блискавичніше зиркнувши на двері. Купюри зникли в кишені майстра оригінального жанру так майстерно, що незаангажований сторонній спостерігач нічого б особливого і не помітив...

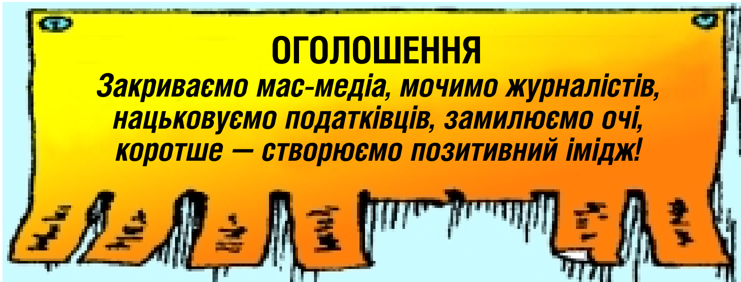
— Бачу, ви мене правильно зрозуміли, старосто, — приязно вимовив сівач розумного, доброго й вічного, — конспект цей повністю відбиває викладений мною курс лекцій. Гадаю, якщо кожний із студентів групи старанно попрацює над оцим матеріалом, то гарну оцінку я кожному гарантую. Повторюю: кожному, — недвозначно наголосив викладач.

Спокій та доброзичливість доцента навіювали оптимізм, і Елеонора Ковбаса перестала тремтіти. Вона підвела свої карі очі на Іванька, який глибоко вдихнув повітря, аби сказати ще щось важливе.

— Але якщо якась сволота недоумкувата припре на іспит букета, — несподівано заверещав, немов поранений кнур, доцент, — нехай шукає місце у борошняному технікумі!.. Я йому покажу такі цукерочки, трясця його матері, — тепер уже Іванько трусився, немов у пропасниці, — що мало не буде!..

Ще мить тому респектабельний чоловік, котрий випромінював своєю зразковою зовнішністю міцне здоров'я, тепер судомно вивертав кишені у пошуках рятівних пігулок, сіре обличчя його сіпалося, а з посинілих вуст зривалися якісь різкі, образливі й не достойні вищої школи слова, серед яких з особливою ненавистю вимовлялося кляте, вороже знанням, антипедагогічне, брутальне слово — «букет»!

Юрій БОЛЬШАК.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 26 квітня — 2 травня 2004 року

Виринуть давні нерозв'язані проблеми, і їх доведеться терміново вирішувати. Шукайте свій шанс або створіть його самі. Головне — не розслабляйтеся.

ОВЕН. У цей період можливі позитивні зміни на роботі: підвищення окладу, переведення на вищу посаду або перехід на іншу роботу. Цього тижня ви зможете вдало розв'язати питання, пов'язані з грошима або зі спадщиною. Домашні справи вимагатимуть систематичності й послідовності. Визначте міру важливості й черговості їх виконання. Можливо, доведеться вирушити в дорогу або, навпаки, поїздку відкласти.

ТЕЛЕЦЬ. Ви своєю поведінкою викликатимете прихильність оточуючих, їх симпатію, станете помітними у товаристві. Використайте цей час, щоб стати популярнішим і відомішим. Більшість ваших справ буде вдала завдяки партнерові чи чоловікові (дружині). У вас можуть з'явитися великі можливості проявити себе. Ви можете також докласти зусиль і розв'язати свої фінансові проблеми.

БЛИЗНЮКИ. Будете зосереджені на своїй роботі, виконанні службових обов'язків. Можливо, у вашому колі з'явиться співробітник, який зверне на себе вашу увагу. У цей час клопоти будуть пов'язані з переїздом, отриманням квартири, купівлею будинку або дачної ділянки, нових меблів, усіляких предметів комфорту, ремонтом квартири. У цей час потрібно приділити увагу здоров'ю.

РАК. На вас очікує успіх в особистому житті, у спілкуванні з коханими й дітьми. Якщо маєте творчі задуми чи ідеї, можете втілювати їх у життя. У цей час можливі вдалі фінансові операції, успіхи у публічних виступах, на сцені, у викладанні. Ви будете яскравими і привабливими, помітними для протилежної статі.

ЛЕВ. Найважливішим для вас цього тижня буде ваша родина, дім. Якщо є мотив, то організуйте для домашніх свято або запросіть додому гостей. Можливо, ваш заробіток уже дозволить придбати щось істотне. Використайте цей тиждень також для усомітнення.

ДІВА. Це чудовий час для інтелектуальної діяльності та навчання. Ви легко сприйматимете інформацію, спілкуватиметеся. Можуть бути дуже цікаві поїздки і знайомства з відомими і яскравими людьми. Матимете в очах інших людей авторитет. У цей час у вас можуть з'явитися перспективні довгострокові плани і можливості. Колективна і групова діяльність буде тривалою і серйозною.

ТЕРЕЗИ. У центрі вашої уваги можуть опинитися питання заробітку або цінностей. Можливо, ви захочете отримати зиск від таємної діяльності або гроші, що не оподатковуються. Успішною буде прихована діяльність. Можете організувати зустріч зі своїм керівництвом у неформальній обстановці. У цей час нарешті побачите результати своєї багаторічної праці.

СКОРПІОН. У вас з'явиться бажання бути у центрі уваги. Для цього захочете зібрати своїх друзів або однодумців. Ви можете очолити великий колектив чи отримати зиск від громадської роботи. Використайте цей тиждень, щоб знайти покровительство впливових людей або допомогу авторитетних друзів.

СТРІЛЕЦЬ. У ці дні вам найкомфортніше буде на самоті, а також у тиші. Це сприятливий час для творчої або науково-дослідної роботи. А ще такий вид діяльності може привести вас до довгоочікуваної мети чи наблизити до неї, принести значний професійний успіх і відкрити нові перспективи. Можуть повернутися чужі гроші або кошти, які ви зможете використати у своїх цілях.

КОЗЕРІГ. Цього тижня ваші інтереси стосуватимуться друзів і однодумців. У вас можуть з'явитися багаті спонсори чи впливові люди, які допоможуть вам здобути репутацію. Така протекція може відіграти серйозну роль у вашому житті. Можете серйозно зайнятися своєю освітою, що відкриє перед вами нові обрії.

ВОДОЛІЙ. На вас очікують успіх й удача, хоч би чим ви займалися. Хтось може отримати нагороду або премію. У когось можуть налагодитися добрі стосунки з начальством і підлеглими. Ви здатні на цьому тижні розв'язати питання стосовно нових проектів та їх фінансування. Ви маєте зробити те, що ще недавно не було зроблено вами чи кимось із співробітників або підлеглих. Це буде копітка робота, але успіх все одно можливий, незважаючи на труднощі.

РИБИ. Ви зможете розширити свої можливості завдяки партнерським або подружнім стосункам. Обговоріть разом з ними свої довгострокові плани, пов'язані з можливими поїздками. Матимете можливість розширити свій світогляд, знання і налагодити перспективні інтелектуальні зв'язки із закордоном чи іншими регіонами.

У своєму амплуа

Мудрець, увінчаний вінком,
Прикидався вік Стецьком.
Вже б не лишилося пустелі...
якби зволожили Сахару,
як горло оковитою уга-рою.

Володимир СЕМЕНО.

7 КОРОБІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дайош у. о.!

У Березі Рябкової Кістки прийнято рішення перенести умовні категорії з фінансової сфери у суспільно-політичну. Тепер умовна більшість умовного парламенту умовно обиратиме умовного гаранта умовної конституції БРК.

Справді народний

Щоб стати ще ближче до пересічних громадян, депутат А. Жирнокоцький розпорядився добудувати до своєї вілли кілька золотих сходинок.

Дві оцінки

Ситуацію в Березі Рябкової Кістки парламент цієї республіки визнав катастрофічною. Роботу уряду зі створення цієї ситуації оцінив на «відмінно».

Із спостережень

Король не голий. Голий народ.

Садять

Нарешті посадили авторитета одного мафіозного клану — у крісло високоповажного чиновника.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

То нам усім до «М»?

Галина Дорошенко, депутат Держдуми («Єдина Росія»):

— Треба проголосувати за те, щоб Керченська протока стала місцем загального користування російського й українського народів, щоб ікра осетрових не діставалася тільки українцям, а наднаціональний орган успішно керував ЄЕП...

Мал. Мілана БУКОВАСА (Югославія).

Від чергового:

Після прийняття угоди про місце загального користування — ЄЕП — у нас не тільки буде осетрина з душком, а й по всій Україні запахне кремлівським наднаціональним органом...

Подайте каліці на мову

Дмитро Кисельов, головний редактор інформаційних програм телеканалу ICTV:

— ...Скорочувати мову, яка вже є, це як відрізати собі одну ногу. Є дві культурні ноги — це українська і російська мови. Відріжмо одну ногу і стрибатимемо на одній ніжці...

У колажі Юлії ЄФІМОВОЇ використано мал. Василя ФЛЬОРКА.

Від чергового:

Виходить, ви, пане Кисельов, приїхавши до Києва, прирекли себе на явну інвалідність. І тепер стрибаєте, юродствуючи, перед нами на екрані на одній культурній ніжці...

Бородатий анекдот

Сергій Миронов, спікер Ради Федерації Держдуми Росії:

Мал. Анатолія СТАНКУЛОВА (Болгарія).

— ...Це рішення (Рекомендації Нацради України про використання в телерадіопрограмах української мови. — **Черг.**) є помилковим, і це сумний і нерадісний факт... Знаєте, це як у тім анекдоті: бороду збрити можна, але що робити з ідеями?..

Від чергового:

Справді, це просто анекдот. Ви ж найвідоміші на просторах СНД цирульники: заважає борода — збриваєте націю...

Мукачеве-Палермо

Ніна Карпачова, Уповноважений ВР з прав людини:

Мал. Миколи КАПУСТИ.

— Сьогодні не тільки Мукачеве, а й вся Україна перетворилася на суцільне Палермо...

Від чергового:

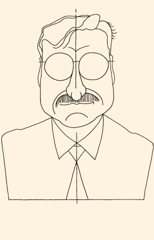
Гарна ідея! Розвинемо її:

а) оголосимо Палермо містом-побратимом Мукачевого;

б) обміняємо нашого генерала Білоконя на їхнього комісара Каттані;

в) подивимося, що буде з донами...

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Вінець весни

25 квітня — Зеновів день. Весна землю парить.

27 квітня — Мартина. Якщо жаби на Мартина кричать, а після Мартина мовчать — неодмінно похолодає.

30 квітня — Зосима. Зосим, як і Саватій, вважається покровителем бджіл. Віддавна в Україні, де був вельми розвинений цей промисел, пасічники особливо шанували своїх патронів, насамперед, Зосима. Всюди на пасіках з початком медозборів виставляли ікони захисника бджіл, відправляли молебні і влаштовували обряди.

2 травня — Івана Старопечерника. Раннє травневе сонце особливо парке, а отже, сприятливе для вибілювання полотна. Тому в цей день жінки виносили до річок чи ставків наткані за зиму та весну сувої, замочували їх у воді, збивали і сушили на сонці, час од часу поливаючи водою. В народі казали: «Прачі б'ють — Івана чуть».

Прикмети квітня

- Ранній виліт бджіл — ознака, що наступить тепла весна.
- У квітні вітер із південного заходу — чекай тривалої негоди.
- Якщо кожух став гнучким і м'яким — чекай тепла й опадів.
- Великі роси — на добрий урожай.
- Журавлі летять мовчки, низько й швидко — на негоду.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011076. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»